

XLIII.

Beretning

over

Statsrevisorernes Beretning til Rigsdagen om Statsregnskabet for Finantsaaret
1863—64.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 29de Januar 1866.)

Da Udvalget tiltræder de af Folkethinget vedtagne Beslutninger, og da det er ønskeligt, at Rigsdagen tager Beslutning om Statsregnskabet i samme Samling, hvori Statsrevisionens Beretning foreligger, har Udvalget fundet det rigtigst at indskrænke sig til de Punkter, hvori der har gjort sig en forskjellig Opfattelse gjældende mellem Ministeriet og Statsrevisionen. Det skal derfor lade forskjellige Spørgsmaal uberørte, som det under andre Omstændigheder kunde ønske at fremdrage, og det skal her kun som et Exempel nævne, at de to fremlagte Regnskaber over Sødal frembyde saa mange Uoverensstemmelser, at det kun er paa Grund af Tidens Knaphed, at Udvalget har unbladt at søge dem nærmere oplyste, hvilket det ogsaa har anseet mindre nødvendigt, da forskjellige Udgifter, hørende til Finantsaaret 1863—64, først ere betalte i Finantsaaret 1864—65, og Statsrevisionen for dette saaledes vil faae Anledning til at gaae tilbage til disse Regnskaber.

Statsrevisionen har allerede i Forordet henledet Opmærksomheden paa en Meningsforskjellighed, der har viist sig mellem Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet og Statsrevisionen med Hensyn til, hvilke Oplysninger der kunne fordres medbeelte af Ministeriet, og under hvilken Form de ere at affatte. Foruden at undersøge, hvorvidt Finantslovens i Tal udtrykte Bevillinger stemme med de af Kasserne afholdte Udgifter, der documenteres ved Kasseregnskaberne, har Statsrevisionen at afgive Beretning, om de Bestemmelser ere overholdte, som findes deels i Finantsloven, deels i andre Love, og som ere Forudsætninger eller Betingelser for Talbevillingerne. Forsaavidt dette ikke kan sees af Regnskabsoverfigterne, bør der med disse følge Bilag, som give de fornødne Oplysninger. Udvalget anseer det for en mangelfuld Regnskabsafleggelse, naar dette ikke skeer, og maa derfor misbillige, at et tidligere Ministerium endog har nægtet at give de Oplysninger, som Statsrevisionen har søvnet og forlangt.

Udvalget maa fremdeles erklære sig enigt med Statsrevisionen i, at det ikke er ligegyldigt, i hvilken Form de Oplysninger gives, som ere bleve forlangte. Da det er Ministeriet og ikke andre Autoriteter, der bære Ansvar for Rigsdagen, bør de Actstykker, som skulle documentere Finantsregnskabs Rigtighed, have vedkommende Ministers Underskrift. Endvidere maa der gjøres den Fordring, at Ministeriet udbrager Besvarelsen af Hovedbøger eller